

Ög 132. Heda kyrka.

Pl. 71.

Litteratur: Anton Ridderstad, *Östergötlands historia I* (1914), s. 94; O. von Friesen, Runorna, i *Nordisk kultur VI* (1933), s. 186; B. Cnattingius, *Drag ur vägarnas historia i Östergötland*, i: *Östergötlands vägbok* (1944), s. 14; A. Nordén, *Skrivelse till Riksantikvarien* 3/3, 1947, dnr 1352/47 (ATA).

Äldre avbildningar: E. Brate, *Foton* (ATA).

»Runstenen sitter inmurad i kyrkans östra yttervägg på norra sidan om koret» som Brate skriver men har liksom Ög 131 tidigare stått rest på kyrkogården, där Bautil avbildar dem bägge. Äldst har dock stenen (stenarna?) stått vid en »bro», vad som nu därmed åsyftas.

Inskrift:⁷

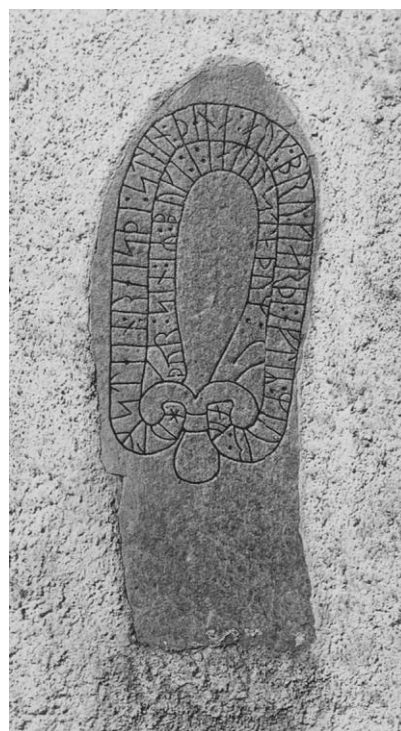
hulmstein : reispi : stein : þena : auk : bru : kiarþi : eftir : miur : faþur : sin : ir : byki : i : iatunstaþum :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70

»Holmsten reste denna sten och gjorde bron efter Myr, sin fader, som bodde i Jättingstad.»

Till läsningen: Jag anser mig böra upptaga ett svagt antytt kolon efter 30 u, liksom jag också räknar med den av Brate omnämnda svaga punkten inne i 57 y såsom avsiktligt tillkommen.

Om stenen yttrar von Friesen: (stenen) »skulle i och för sig med hänsyn till run- och språkformer mycket väl kunna förläggas till Knutsstenarnas skede. Den visar emellertid en skicklig hand och en individuell hållning, som gör, att vi kunna tillskriva den samma mästare som utfört Ög 177, och detta ehuru Hedastenen är från västra delen av landskapet men n:r 177 från Söderköping». Det betydande geografiska avståndet mellan stenarnas uppställningsplatser kan i förstone göra en tveksam inför von Friesens sammanställning, men likhetsdraget mellan de två stenarna är verkligen påfallande.

Plansch 71b. Ög 132. Heda kyrka. Foto Nordén 1946.
[Vid planschen står: »Bakgrunden behålles!» Jansson skriver 1947: För liten. Duger!]

⁷ Jansson skriver i PM 1947: Runinskr. och ö[vers]. utgår!

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.